

9½ Million Rbd.; men, det vide vi Alle, at vi behøve 2½ pCt. Indkomstskat i 2 Aar for at faae 2 Millioner Rbd. ud af Landets Formuemasse — det beror efter min Mening tildels derpaa, at Skatten for en Del ikke rammer hele Indtægten, men dette er en Sag, jeg ikke skal tale om —, og det vil altsaa sige, at vi maatte have en Indkomstskat paa 12 pCt. Aar ud og Aar ind, hvis den skulde erstatte de andre Skatter. Nu er der vel Sagen i denne Sag, der tænker paa, at vi skulde komme til en saadan Beskatning; men, siger jeg, for i Tide at modarbejde de vidtgaaende Forordninger og for at kunne standse der, hvor vi her standse, maa vi i Tide gaa med til, hvad vi maa anse for at være fornuftigt, og derfor ogsaa tage en Indkomstskatlov, der i sit Grundvæsen og sin Udvikling er saa demokratisk som den, der her er Tale om.

Frederiksen: Jeg er noget vanskelig stillet, naar jeg skal afgive min Stemme om den foreliggende Sag. Jeg tilstaar, at den høitærede Finantsminister's Grunde kan jeg — og jeg tror ikke saa med mig — ikke tiltræde. Jeg kan ikke finde Andet, end at det er det Uvigtige af det Rigtige. Naar den høitærede Finantsminister oftere ved dette Spørgsmaals Behandling under forskjellige Sager har fremhævet den Vanskelighed eller endog Umulighed, der skulde være for ham ved at realisere af Reservecapitalen, saa forekommer dette mig, som jeg oftere har haft Leilighed til at udtale, at være fuldstændig urigtigt. Heller ikke forekommer det mig, at den høitærede Minister har handlet klogt ved den Maade, hvorpaa han i Aar har taget Indkomstskatteloven som i det Hele sine Skattelove. Som jeg tillod mig at fremhæve, da vi i Aar her begyndte at behandle Skattelovene, tror jeg, at man netop efter de herskende Ansuelser paa de forskjellige Sider vilde være kommen til et ganske anderledes frugtbart Udbytte af disse Forhandlinger om Skattelove, og dermed af hele denne Samling, dersom vi havde faaet Indkomstskatloven til Behandling ikke isoleret, men i Forbindelse med de andre betydelige Skattelove, som den høitærede Minister har forelagt. Den høitærede Minister

vil se, at selv Oppositionen imod denne Skat og imod ham vilde være villig til at tage det, som Ministeren her forlanger, hvis det blev sat i Forbindelse med de andre Skattelove. Endelig kan jeg ikke Andet end tiltræde, hvad der siges i det ærede Mindretals Motiver — jeg beklager, at jeg paa Grund af Sygdom ikke var tilstede i Udvalget, da denne Sag forhandlede der — idet ogsaa for mig stiller hele vort Fædrelands finansielle Fremtid sig som noget knyttet til den Sætning, som er udtalt af de Herre, som ere imod Indkomstskatten, thi det, vi trænge til, er ikke en Indkomstskat som denne — en Skat, der i mine Dine næsten er en Karikatur paa en Indkomstskat —, men en sammensat Indtægts- og Formuesskat, saaledes som antydet af det ærede Mindretal. Skjøndt jeg saaledes ikke kan tiltræde og tildels maa beklage den Stilling, der er indtagen af den høitærede Minister, og paa den anden Side kan sympathisere og samstemme med de almindelige Udtalelser, som det ærede Mindretal har fremsat i Betænkningen, vil jeg dog stemme for Indkomstskatten. Hvis jeg opfattede Sagen i Dag, som om der stemtes over det konstitutionelle Spørgsmaal, der er bragt frem af Finantsministeren, da skulde min Stemme falde imod ham og ikke med ham, men jeg er ikke i Stand til at se, at der her stemmes over dette saa vigtige konstitutionelle Spørgsmaal, og jeg har da efter en saa samvittighedsfuld og nøie Overveielse, som jeg har været i Stand til, ikke kunnet komme til Andet end stemme for Indkomstskatten og med Ministeren. Det er ganske rigtigt, at naar man regner nøie efter, er der ikke nogen Underbalance — ikke blot ikke i Formen, men heller ikke i Virkeligheden — i det Budget, vi have vedtaget for det kommende Finantsaar. Jeg regner ikke de jydskke Jernbaner for fulde Aktiver, og jeg har ofte, naar vi have talt om Beregningen af Balancen, imødegaaet dem, som beregne Jernbanerne efter deres Anlægssummer for fulde Aktiver. Naar vi tale om den Betydning, de som Aktiver have for Statens Finantser, da kan der være to Ting, at tage Hensyn til, for det Første den Indtægt, som Jernbanerne maa antages at ville give — det er det, som Fi-